

Sygn. akt *X Ka 836/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO - Bogusław Orzechowski**

Sędziowie: **SO - Wanda Jankowska – Bebeszko (spr.)**

SR (del.) - Małgorzata Demianiuk - Dzik

Protokolant: sekretarz sądowy Elżbieta Łopacińska

przy udziale Prokuratora Wiesława Siepierskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 r. sprawy

K. S. oskarżonej o czyn z art. 278 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia z dnia 6 czerwca 2014 roku sygn. akt X K 148/14

orzeka:

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt X Ka 836/14

UZASADNIENIE

K. S. została oskarżona o to, że w dniu 18 lutego 2014 r. w W. w sklepie (...) w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) II dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci odzieży o łącznej wartości 929,93 zł, czym działała na szkodę (...) S.A.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014 r. (sygn. akt X K 148/14), wydanym na posiedzeniu w trybie art. 343 § 1 i 6 k.p.k., uznał **K. S.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 2 lat.

Apelację od powyższego wyroku na niekorzyść oskarżonej wniósł prokurator, zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 335 § 1 k.p.k. oraz art. 343 § 1 i 6 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez niesłuszne ich zastosowanie i wydanie wyroku na posiedzeniu, pomimo niezłożenia przez prokuratora wraz z aktem oskarżenia wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Orzekając w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k. sąd jest obowiązany do zbadania wniosku prokuratora zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Ujawnienie jakiegokolwiek wady w powyższym zakresie powoduje konieczność podjęcia przez sąd czynności w kierunku jej usunięcia albo skierowanie sprawy na rozprawę.

W niniejszej sprawie wystąpiła dość szczególna sytuacja, która zmyliła Sąd Rejonowy co do tego, że złożony został wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Z jednej strony bowiem z pisma przewodniego (k – 40) wynikało, iż akt oskarżenia zawiera wniosek o wydanie wyroku skazującego bez rozprawy, z drugiej strony natomiast, w załączniku (nr 2, k – 43) obejmującym propozycję kary, znajdowała się

mało czytelna odrębna adnotacja prokuratora „nie zatwierdzam”, w dodatku na pieczęcie.

Skierowanie aktu oskarżenia w taki sposób nie powinno mieć zatem miejsca i było nieprawidłowe. To uchybienie nie zwalniało jednak Sądu Rejonowego od dokonania właściwej kontroli formalnej aktu oskarżenia. Nie ulega bowiem wątpliwości, że – ostatecznie - prokurator wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. nie złożył.

Z akt sprawy wynika wprawdzie, że propozycja kary była w toku postępowania przygotowawczego uzgadniana (k – 21, 22), również z prokuratorem, ale dla sądu wiążący jest jedynie wniosek o wymierzenie uzgodnionej kary zawarty w akcie oskarżenia. Akt oskarżenia sporządziła funkcjonariuszka Policji, prokurator go zatwierdził, ale nie zatwierdził wniosku o wymierzenie określonej kary. Taka decyzja prokuratora nie nasuwa wątpliwości. Skoro wniosek, de facto, złożony nie został, sąd I instancji nie był uprawniony do procedowania w trybie art. 343 k.p.k. i do wydania wyroku na posiedzeniu.

W powyższej sytuacji, sąd odwoławczy mógł jedynie zaskarżony wyrok uchylić w celu ponownego rozpoznania sprawy.

Sąd Rejonowy winien skierować sprawę na rozprawę i rozpoznać ją na zasadach ogólnych.

Z tych względów orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.